

ges. Jeg skal da ikke nægte, at jeg ved at se paa de Bevillinger, som findes paa Finansloven paa Landbrugsministeriets Budget — det er noget, der gælder ikke alene i Aar, men ogsaa for tidligere Aar — har faaet en Følelse af, at man stadigvæk for meget ser paa den teoretiske Side af Udviklingen, men at man, hvad den mere praktiske Side angaar, enten har mere Vanskelighed ved eller mindre Tiltro til at kunne gøre noget for at faa den frem. Inden jeg forlader Landbrugsministeriets Budget vil jeg endnu blot sige et Par Bemærkninger om den Del af den danske Udstilling i Paris i Sommer, som angik Landbruget. Det vil maaske erindres, at vi ved 2den eller 3dje Behandling af Finansloven i Fjor fik indført, foruden det aarlige Beløb til Deltagelse i Verdensudstillinger, et ekstraordinært Beløb til Landbruget paa 23,000 Kr., om jeg ikke husker fejl. Man kan ikke i Bilagene til Ændringsforslagene se noget nærmere om, hvad de 23,000 Kr., som særlig skulde gaa til Landbrugsafdelingen, skulde anvendes til, men det faar saa være. Naar jeg i Sommer saa paa den Del af Udstillingen i Paris, som altsaa kaldtes den danske Landbrugsafdeling af Udstillingen, kan jeg ikke nægte, at jeg fik Indtryk af, at Danmark spillede en sørgelig lille Rolle der, eller ogsaa maa jeg have faaet for store Forestillinger om Danmarks Deltagelse specielt paa Landbrugsområdet i Verdensudstillingen, saa at det er det, der gør, at jeg blev skuffet. Men naar man ser, at hele den danske Landbrugsafdeling paa Udstillingen ikke optager mere Plads, end for Eksempel en enkelt Chokoladefabrik kan offre for at gøre Reklame for sin Fabrikation, siger man til sig selv, at det er sørgeligt, at et helt Land, naar det skal tage Del i Udstillingen for at gøre Reklame — og det er dog vel Meningen dermed — ikke kan ofre mere paa sin Landbrugsudstilling end for Eksempel en enkelt Chokoladefabrik kan. Eller for at nævne noget andet: Naar man har set og hørt, at vi, for at gaa til noget, der ligger os nærmest, oppe i Nørre Jylland, oppe fra Sønder-Elkær har en Tyr af saa stor Værdi, at vi have givet Penge for at faa den modelleret og sendt til Udstillingen i Paris, saa er det lidt ejendommeligt, at man først ved at lede og lede omsider finder Modellen af en Tyr, der er saa lille, at den næppe er en halv Snes Tommer høj, staaende paa en Konsol under en Glaskuppel. Man siger da uvilkaarlig til sig selv: Er det virkelig den

store Tyr fra Sønder-Elkær, som der har været saa meget Væsen af, at vi absolut skulde sende den paa Udstillingen? Man kan gaa forbi den mange Gange, inden man opdager den lille Messingplade paa Konsollen, hvor der staaer Elkær-Sultan. Det samme gælder om de øvrige Tyre og Hingste, der ere modellerede. Jeg har nævnt det, skønt det kan lyde lidt morsomt, men jeg synes dog, der er Grund til at gøre opmærksom paa, at skal det danske Landbrug tage Del i saadanne Udstillinger, skal det gøre det paa en saadan Maade, som er det danske Landbrug værdigt, og det synes jeg ikke har været Tilfældet her. Jeg har set, at der er uddelt mange Grand-prix til det, der er udstillet fra Danmark, og jeg har heller ikke set det mindste om, at det, der var udstillet af Maskiner o. s. v., ikke i og for sig var godt, men Helhedsindtrykket af Danmarks Landbrugsudstilling der nede, synes jeg, var alt for ringe. Naar det har heddet om os, at Danmarks Landbrug er noget af det videst fremskredne, synes jeg, at vi, naar vi skulle repræsenteres paa en Verdensudstilling, enten maa regne hermed eller ogsaa maa holde os derfra. Ville vi give Møde, maa vi sørge for at blive repræsenterede paa en Maade, der virkelig er i Samklang med de store Ord, som vistnok ogsaa med Sandhed ere sagte om Danmark i saa Henseende. Om det ligger i, at den Bevilling paa 23,000 Kr., der er givet, har været for lille, eller at de, der have anvendt den, ikke have forstaaet at anvende den, tør jeg selvfølgelig ikke have nogen Mening om, men jeg har ment at være forpligtet til at nævne dette specielt, ogsaa fordi man ved at læse i Bladene her har faaet det Indtryk, at specielt den danske Landbrugsudstilling saa at sige domerede den hele Verdensudstilling. — Jeg skal dermed forlade Landbrugsministeriet og har tilbage kun en eneste lille Ting, som angaar Trafikministeren. Det vil maaske erindres, at i Fjor blev der her i Tinget behandlet et Andragende om en Holdeplads ved Vorupgaard. Andragendet blev henvist til Indenrigsministeren, og jeg havde ventet, at vi nu skulde kunne finde en Bevilling paa den Afdeling af Indenrigsministeriets Budget, som hører under Trafikministeriet. Jeg vil haabe, at det ikke er gaaet saaledes, at der ved Delingen af Indenrigsministeriets Budget er faldet noget ud, som hverken er kommen under den ene eller den anden af de to Afdelinger A og B, som Indenrigsministeriets Budget er blevet til, at det ikke er det, der er Grunden til,